

שמעון בן שושן 1939-2025

שמעון בן שושן נולד בשנת 1939 במרוקו. בגיל עשר עבר לבדו למוסד של עליית הנוער בנורבגיה וכעבור שנה עלה ב-1950 לישראל כנער צעיר במסגרת עליית הנוער.

בשנת 1956 התגייס לצה"ל והוצב בחיל השריון בו עשה את כל שירותו הצבאי. בתום הסמכתו כאיש צוות טנק שירת בגדוד 52 בחטיבת השריון הסדירה 7.

בשנת 1958 סיים קורס קצינים ובתחילת 1959 סיים קורס קציני שריון. בשנים 1959-1960 פיקד על מחלקת טנקים בגדוד 52. בשנים 1960-1964 מילא שורה של תפקידי הדרכה בבית הספר לשריון, בכלל זה כמדריך בקורס מפקדי טנקים וכעוזר המדריך הראשי, ובד בבד סיים קורס מפקדי פלוגות. בשנים 1964-1965 שב לשרת בגדוד 52, תחילה כסמ"פ ולאחר מכן כמ"פ. בדצמבר 1964 הוענק לו ציון לשבח ממפקד גייסות השריון על תפקודו בקרב עם הסורים בגזרת קיבוץ דן, במסגרת המערכה על המים.

סיפור המעשה: בתאריך 13 בנובמבר 1964 בהיותו מפקד הטנקים שלקחו חלק בקרב נגד טנקים של האויב והשמידו אותם, במוצב נוחילה וגזרת דן, פקד סרן שמעון בן-שושן על הטנקים ונהל את האש בקור רוח למופת, כאשר הוא עצמו נתון תחת הפגזה כבדה של האויב. על מעשה זה הוענק לו צל"ש אלוף, מפקד גייסות השריון

<https://www.gvura.org/a345848-%D7%90%D7%A0%D7%99-%D7%91%D7%A1%D7%A4%D7%A7-%D7%9E%D7%99-%D7%99%D7%A8%D7%94-%D7%A8%D7%90%D7%A9%D7%95%D7%9F-%D7%90%D7%91%D7%9C-%D7%90%D7%A0%D7%97%D7%A0%D7%95-%D7%99%D7%A8%D7%99%D7%A0%D7%95-%D7%95%D7%94%D7%9D-%D7%A2%D7%A0%D7%95>

בין 1966-1967 שהה בלימודים. בשנים 1967-1968 שירת כקצין האג"ם של חטיבה ממוכנת 45, בכלל זה במלחמת ששת הימים. החטיבה נלחמה בתחילת המלחמה כנגד הצבא הירדני בצפון השומרון ובהמשך כנגד הצבא הסורי באזור הבניאס.

בשנים 1968-1969 שימש כסמג"ד 82 בחטיבה 7 ובתום תפקידו למד בשנים 1969-1970 במכללה הבין זרועית לפיקוד ומטה (פ"ם). בסיום לימודיו שירת בשנים 1970-1972 במתקן 500 בצאלים, תחילה כמפקד המטווח החילי של השריון ובהמשך כמדריך ראשי.

בשנים 1972-1973 עמד בראש ענף תורת לחימה במפקדת גייסות השריון ובמינוי משני פיקד על גדוד טנקים 257 בחטיבת השריון במילואים 421.

ב-6 באוקטובר 1973 פרצה מלחמת יום הכיפורים, ושמעון יצא בראש לוחמי גדוד 257 לחזית הדרום. הוא הוביל את הגדוד בקרבות הבלימה בגזרת מתחם "חמוטל" בגזרה המרכזית של התעלה, ובקרב השב"ש ב-14.10.73. במסגרת מבצע "אבירי לב" לצליחת התעלה הוטל על הגדוד לגרור את גשר הגלילים לנקודת הצליחה. לאחר ליל גרירה ארוך ורצוף תלאות, הגשר נקרע בבוקר ה-16.10, והגדוד נשלח להגיע לאיזור הצליחה כדי לצלוח ע"ג דוברות "תמסח". בתנועה לאיזור הצליחה נקלע הגדוד למארב טילי נ"ט, ושמעון נפצע באורח קשה מפגיעת טיל נ"ט בטנק שלו. בכך הסתיים חלקו במלחמה.

לאחר תקופת טיפולים ממושכת והפוגת לימודים בת למעלה משנה שב שמעון לפעילות מלאה. בין השנים 1975-1976 שימש כסגן מפקד חטיבת השריון במילואים 656, ובשנים 1976-1977 עמד בראש מטה אוגדת השריון במילואים 440 בדרגת אלוף משנה. בשנים 1977-1978 פיקד על חטיבת השריון במילואים 265 שהתבססה על טנקי שלל והייתה כפופה לאוגדה 440. בשנים 1978-1981 הוא הדריך בפ"ם. בשנת 1982 השתחרר משירות קבע בצה"ל. זמן קצר לאחר פרישתו פרצה מלחמת שלום הגליל בלבנון ובמסגרת שירות המילואים שימש כקצין קישור במפקדת גיס 479, שהייתה אחראית על ההגנה על רמת הגולן.

לוחמי גדוד 257 יזכרו תמיד את שמעון כמג"ד נערץ ואהוב שהוביל אותם במלחמת יום הכיפורים.